

Народився 21 листопада 1932 р. у м. Єнакієве Донецької області.

У 1955 р. закінчив Донецький індустріальний інститут, одержавши кваліфікацію гірничого інженера за спеціальністю «Підземна газифікація вугілля».

Трудовий шлях розпочав начальником зміни газогенераторного цеху, потім став начальником виробничо-технічного відділу, головним інженером Південно-Абінської станції підземної газифікації вугілля «Подземгаз» (Росія).

У 1964 р. Анатолій Олексійович повернувся на Донбас і влаштувався на роботу в Донецьке УМГ (зараз — УМГ «Донбас-трансгаз»).

А. О. Кашкін працював начальником Краматорського та Северодонецького районних управлінь магістральних газопроводів. У 1969 р. був призначений на посаду головного інженера, а в 1972 р. — начальника Донецького управління магістральних газопроводів.

Під керівництвом Анатолія Олексійовича і за його особистою участю була створена система газопостачання Донецької, Луганської, півдня Запорізької, південно-східної частини Харківської областей України, яка у 80–90-х рр. ХХ ст. забезпечувала стабільне і безперебійне постачання газу металургійним підприємствам Маріуполя, Донецька, Єнакієвого, Алчевська, хімічним комплексам Горлівки, Северодонецька і Рубіжного, підприємствам Червоноармійська й Красногорівки, які виготовляли вогнетриви, а також найбільшим машинобудівним заводам Краматорська, Луганська, Стаханова, тепловим електростанціям і теплоелектроцентралям Вуглегірська, Зуївська, Слов'янська, Северодонецька. Він брав участь у проектуванні й будівництві газопроводів Новодар'ївка–Амвросіївка, Новопсков–Лоскутовка, Новопсков–Краматорськ, Краматорськ–Донецьк, Лоскутовської КС, Красно-

Кашкін Анатолій Олексійович

Гірничий інженер,
фахівець у сфері
транспортування природного
газу, управлінець

півського та Вергунського ПСГ, у розробці та введенні в експлуатацію низки ГКР, а також у зведенні об'єктів на території Кримського півострова — Глібовського родовища, газопроводу Глібовка–Сімферополь–Севастополь. Долучався до створення мережі газорозподільних станцій і газопроводів до шахтарських міст та сільських населених пунктів.

У 1986 р. за його участю у складі УМГ уперше в Україні було створено управління «Донецькавтогаз» і до початку 90-х рр. побудовано 16 АГНКС у Донецькій, Луганській та Запорізькій областях.

А. О. Кашкін неодноразово був депутатом рад різних рівнів.

Після виходу на пенсію у 2002 р. та до кінця життя він продовжував працювати в УМГ «Донбас-трансгаз».

Нагороджений орденом «Знак Пошани», медалями, почесною відзнакою І ст. НАК «Нафтогаз України». Йому присвоєні звання «Почесний працівник газової промисловості», «Почесний працівник АТ «Укргазпром», «Заслужений працівник промисловості УРСР».

Помер 28 лютого 2005 р.

Народився 20 серпня 1961 р. у смт Рожнятів Івано-Франківської області в сім'ї геологів. У 1983 р. закінчив ІФІНГ, де отримав диплом гірничого інженера-геофізика. Трудову діяльність розпочав у ДГП «Кримгеологія», де працював на посаді керівника камеральної групи геофізичної експедиції з прогнозування геологічного розрізу та сейсмофациального аналізу.

Упродовж 1993–1996 рр. Е. М. Керусов очолював тематичну групу з аналізу результатів геологічних та сейсморозвідувальних робіт в акваторіях Чорного і Азовського морів ДВП «Чорноморнафтогаз». Вона підготувала до буріння Безіменну структуру, на якій згодом було відкрито родовище газу, та уточнила будову діючих родовищ.

У 1996 р. Едуард Миколайович почав працювати в британсько-українському спільному підприємстві «Полтавська газонафтова компанія», де в 1998 р. став технічним директором. Під його керівництвом були виконані роботи із затвердження запасів вуглеводневих родовищ компанії в ДКЗ та технологічних схем розробки у ЦКР Мінпаливенерго України, проводилося буріння експлуатаційних свердловин, облаштовані за сучасними схемами родовища для видобування газу і нафти та впроваджені прогресивні технології з вилучення із надр газоконденсату. Високої ефективності робіт сприяло проведення на них сейсмічних 3D-досліджень та запровадження сучасних програмних комплексів. За короткий період підприємство за обсягом видобутку газу і нафти стало лідером серед українських приватних компаній. В 2000 р. Е. М. Керусов одержав диплом із менеджменту Відкритого університету Великої Британії. З 1996 р. є членом Американської асоціації нафтових геологів (AAPG), а з 2002 р. — Євро-Азійського геофізичного товариства.

З 2004 р. Едуард Миколайович працює в Росії. До 2006 р. обіймав посаду технічного директора — заступника генераль-

Керусов Едуард Миколайович

Гірничий інженер-геофізик,
член-кореспондент УНГА,
фахівець у сфері
сейсморозвідки, управлінець

ного директора ЗАТ «Зарубежнефтегаз». Займався організацією морських геологорозвідувальних робіт, вибором нових об'єктів співпраці у Венесуелі, В'єтнамі, Туркменістані та Узбекистані, технічним супроводом діючих зарубіжних активів.

Протягом 2006–2008 рр. очолював проектний офіс ВАТ «Газпром» — оператора в Індії. Під його безпосереднім керівництвом у Бенгальській затоці було проведено морські сейсмічні роботи та буріння пошукових морських свердловин.

Із 2008 р. Едуард Керусов є начальником управління зарубіжних активів ВАТ «Новатек». Основні напрями його діяльності нині — підготовка пропозицій щодо перспективних газонафтоносних об'єктів за межами Росії та супровід спільних проектів на всіх стадіях їх реалізації.

Він — автор 15 друкованих праць, 20 тематичних звітів. Періодично публікує свої роботи у збірнику Американської асоціації нафтових геологів.